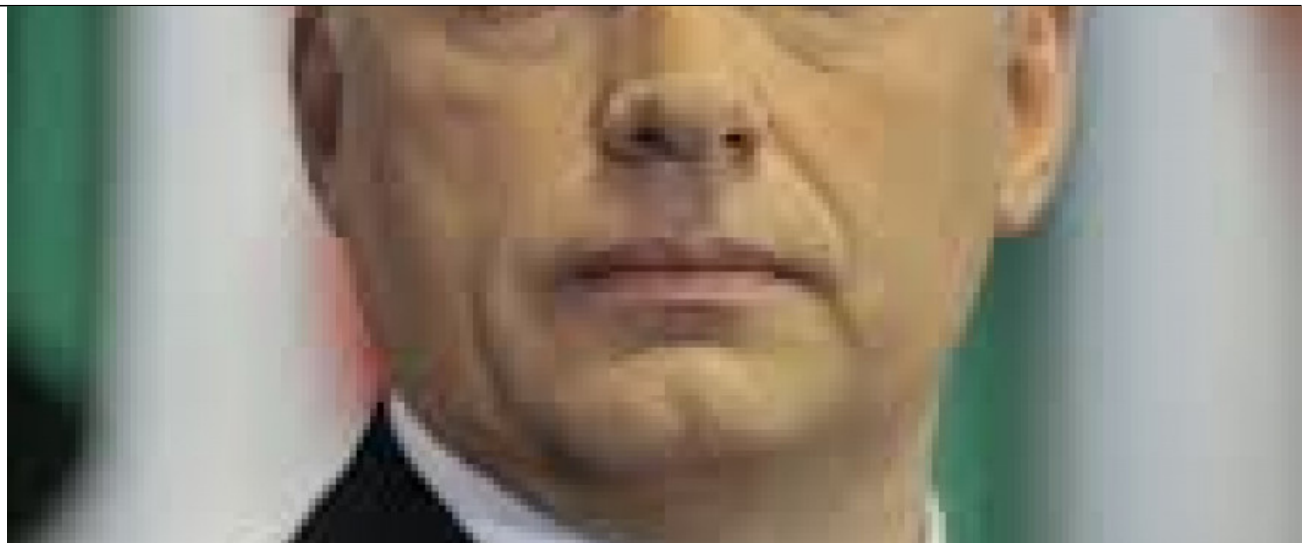

Magyar út

2014 május 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A közép-európai gondolat jegyében szintén Varsóba vezetett négy éve a magyar miniszterelnök els? útja. Orbán Viktor ezután – meger?sítve a magyar külpolitika európai elkötelezettségét, ezen belül is hangsúlyozva a német kapcsolat kiemelt jellegét – találkozott José Manuel Barrosóval és Angela Merkellel.

Akkor a kétharmados választási eredmény sokakat meglepett, az új kormány markáns, sok esetben egyenesen

harcias vonalvezetését, az átalakítás sebességét pedig megrökönyödve figyelte az európai közvélemény. Volt, aki csak egyszer?en nem értette a Magyarországon zajló folyamatokat, s szép számmal voltak olyanok, akik tudatosan félreértették az új kormány törekvéseit.
Mert az európai f?sodor politikai értelemben messze nem mutat mindig olyan szolidaritást és a toleranciát a mássággal szemben, mint egyébként. Az elkóborló bárányokat, a külön úton járókat Brüsszel minden eszközzel igyekszik visszaterelni a kitaposott ösvényre. A válság azonban felülírta ezt a rutint, hiszen immár senki sem volt biztos abban, hogy az a bizonyos gyalogút egyáltalán kivezet-e a sötét erd?b?l.

Közben a magyar kormány is vette a fáradságot, és igyekezett megmagyarázni a klubban a nem egy esetben megütközéssel vegyes értetlenkedéssel fogadott lépéseit, a lehengerl? indítás után türelmesen érvelve amellett, hogy a politikai modellnek az adottságokhoz igazítása nem jelent szakítást a nyugati értékrenddel és berendezkedéssel.

Mint az Európai Unió m?ködésének messze nem magányos és megalapozatlan bírálatát sem úgy kell értelmezni, hogy Budapest hátat fordítana a közösségnek. Mindennél meggy?z?bb volt azonban az országnak a válsággal küszköd? európai környezetben érzékelhet?en javuló teljesítménye.

Botorság lenne persze azt állítani, hogy Magyarország ma Európa kedvence lenne, igenis értékelik a megteremtett stabilitást, a válságkezelés lekicsinyl?en és idegenkedve unortodoxnak bélyegzett magyar módszereib?l pedig nem egyet már máshol is alkalmaznak.

Lassan, de ahhoz is kezd hozzászokni Európa, hogy a régi nagyok mellett másoknak, a perifériának nevezett régióknak is van határozott elképzelésük az unió jöv?jér?l, s e gondolatokat érdemes legalább megfontolni. A Fidesz újabb kétharmados gy?zelmére sem rezzent össze már senki, s?t, a néppárti frakcióban egyenesen azt számolgatják, hogy a magyar kormányzó párt hány mandátummal járulhat majd hozzá az európai jobboldal sikeréhez.

Mert bizony az elismertséget voksokban is mérik. S ha az Európai Parlament várakozások szerint legnagyobb

frakciójában a képviseletben megjelen? befolyással az ország egyre jobb teljesítménye is párosul, akkor a magyar érdekek mellett is hatékonyabban lehet kiállni. Meg lehet védeni az akácot vagy a pálinkaf?zést, de ami még ennél is fontosabb, saját ötleteinkkel lehet gazdagítani, a tíz éve megálmodott út felé terelgetni magát az uniót.

Ehhez azonban az ország súlyának, elfogadottságának növelése mellett szövetségesek is kellenek. A magányos harcosok ideje lejárt. Megérezhettük, hogy a közép-európai szempontok megjelenítésében mennyire fontos a régió országainak összefogása, amelyet még indokoltabbá tesz a keleti szomszédságunkban megnövekedett instabilitás. De az elmúlt évtizedben azt is láthattuk, hogy az Európai Unióban az érdekek nemcsak földrajzi alapon találhatnak egymásra. Németország például partnerre találhat Magyarországban a keleti szomszédság, az ukrán válság kiegyensúlyozott, hisztériáktól mentes és az európai érdekeket követ? kezelésében.

S Berlinben azt is jobban megértik, hogy a keleti nyitás egyáltalán nem jelent elfordulást Európától, amelynek ráadásul az unión kívül meghatározó hatalma Oroszország is.

Stier Gábor - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló